

அடி, கிளகை, காய், இலகை, நிழல்

ஆயிரம் கிளகைகள் ககாண்ட
அடிமரம் பரெரிய யானகை!
பகாையின மிலார்கள் வானில !
பகாலிந் தன பவளக காய்கள் !
காயினகை நிழலாற் காக்கும்
இலகையலொம், ஁ள்ளங் ககைகள் !
ஆய஁ளர் அடங் கும் நீ ழல்,
ஆலிடகை ககாண லாகும் !

விழுதும் வரூம்

து஁லம் பகால வளர்கி ளகைக் கும்
விழுதுகள் துண்கள் ! துண்கள்
ஆலினகை சுற்றி நிற்கும்
அரூந் திறல் மறவர் ! வரூரூ
வாலினகைத் தரகையில் வீ ழுத்தி
மண்டிய பாம் பின கட்டம் !
நீ லவான மறகைக் கும் ஆல்தான
஁ற்றகை ககால் நகிடிய பந் தல் !

பச்சிலகை, இளவிழுதும்

மறூகிளகையின வீ ழுத் தலல்லாம்
மின்னிடும் பகாண்கிழகைகள் !
வறூககால பகால சிலவீ ழுத் துண்டாம் !
அரூவியின வீ ழுச்சி பகாலத
தகாற்றஞ்சயெ வனவும் ஁ண்டும்!
சுடர் வான கீ ழுப் பச்சிலகை வான
ஏற்பட்ட தனெறால், வீ ழுத்தகா
எழூந் தங் கக கதிர்கள் என பகனே.

அடிமரச் சார்பும்

அடிமரப் பதிவி லலெல்லாம்
அடங்கிடும் ககாட்டுப் பகனகை!
இடகையிடகை ஏற்பட்டும் ஁ள்ள
பரூங் கிளகைப் பகாந் தி லலெல்லாம்
படகைப் பாம் பின பரூம஁ச்சுக்கள் !
பளிங் குக்கண ஆந் தகைச் சீ றல் !
தடதடப் பறவகை கட்டம் !
தரகையலொம் சரூகின மகெத்தகை !

வளவால் , பழக்குலை, கரோது, கரங்கு, பரூந்து

தொலைவுள்ள கிளையில் வளவால்
தொங்கிடும்; வாய்க்குள் கொண்டு
கூலைப்பழம், கிளை, கொடுக்கும்;
கரோதுகள் மழையாய்ச் சிந்தும்!
தலைக்கொழுப்புக்கு ரங்கு
சாட்டைக்கோல் ஓடிக் கும்; பின்னால்
இலசைச்சந்தில் கரங்கின் வாலை
எலியன்றோ பரூந்திழுக்கும்!

கிளிகள்

கொத்தான பழக்குலைக்கூக்
கரூங்கிளை தனில் ஆண்கிள்ளை
தொத்துங்கால் தவறி, அங்கே
துபிக் குந்தன் பட்டையண்டைப்
பொத்தென்று வீழும்; அன்பிற
பிணைந்திடும்; அரூகில் உள்ள
தித்திக்கும் பழங்கள் அக்கால்
ஆணுக்கூக் கசப்பைச் செய்யும்!

சிட்டூக்கள்

வானத்துக் குமிழ்பறந்து
வயைத்தில் வீழ்வதைப்போல்
தானம்பாடும் சிட்டூக்கள்
தழைகிளமை துவீழ்ந்து,
புனைக்கண்போல் ஒளிக்கும்;
புழுக்களைத் தின்று தின்று
தனேறலை மூலலைக் காம்பின்
சிறறடி தத்திப் பாடும்.

கரங்கின் அச்சம்

கிளையினிற் பாம்பு தொங்க,
விழுதென்று, கரங்கு தொட்டு
"விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
வெடுக்கனைக் குதித்ததைப்போல்"
கிளைதோறும் குதித்துத் தாவிக்
கீழுள்ள விழுதையெல்லாம்
ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
உச்சிப்போய்த் தன்வால் பார்க்கும்.

பறவையஞ்சல்

ஆலினகைக் காற்று மமோதும் ;
அசவனேனோ எனச்சி ரித்துகுக்
கமோலத்துகுக் கிளகைகு லுங்க
அடிமரக் குன்று நிற்கும் !
தாலாட்ட ஆளில் லாமல்
தவித்திட்ட கிளபைபுள் எல்லாம்
கால வதைத் தகிளகைகள் ஆடக்
காற்றுக்கு நன்றி கஹும் !

கூயில் விருந்து

மழமுகில் மின்னுகக் கஞ்சி
மாங்கூயில் பறந்து வந்து
"வழங்குகுக் குடிசை" என்று
வாய்விட்டு வண்ணம் பாடக்
கொழுங்கிளதைத் தோள் உயர்த்திக்
கூளூரிலகைக் கயை மர்த்திப்
பழந்தந்து களிப்பாக் கும்பின்
பசுந்துளிர வழங்கும் ஆலே.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>